

ubetydelige Bevillinger, der tilsammen udgjøre 38,500 Kr., og som er Noget, der ikke vil føre større Konsekventer efter sig. — Jeg kommer endelig til Forlaget under Nr. 73, hvor et Mindretal af Udvalget har foreslaaet atter at stryge den ved 2den Behandling givne Bevilling af 800,000 Kr. som første Bidrag til 6 Stkr. 14 Kommers Bagladekanoner. Vrede Medlemmer have jo hørt det erede Medlem for Rjshavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) begrunde dette Forslag, og for min Del hørte jeg med Opmærksomhed paa ham, fordi jeg antog, at, da der fra den Side i Thinget, som laa under ved 2den Behandling, atter er opstillet det samme Forslag, som sidst blev forfattet, maatte der i Mellemtiden være fremkommet saadanne nye Oplysninger, som kunde gjøre det betænkeligt for os at bevilge disse Kanoner. Men Enhver vil have hørt, at der ikke er fremkommet end ikke en Antydning i den Retning. Alt, hvad det erede Medlem yttrede, var, at han henviste til, hvad han og Andre, der vare af samme Mening som han, udtalte ved 2den Behandling. Noget Nyt har jeg ikke kunnet opfatte, at der fremkom. Det er altsaa kun de gamle Argumenter, hentede fra, at man ikke skulde forstærke Søbefæstningen udenfor Rjshavn, fordi man skulde gaa en anden Vej, nemlig styrke det bevægelige Forsvar. Det er den Hovedtanke, som ligger til Grund for de Herrer's hele Stilling. Nu er dette en Stilling at indtage, som jeg vel ikke kan være enig med de Herrer i, men, som jeg kan erkjende for fornuftig, naar den giver sig Udtryk paa positiv Maade derved, at man opstiller Forslag om Bevillinger til Panterskibe eller andet bevægeligt Rjstforsvar. Naar noget Saadant var stillet op fra de Herrer's Side, vilde de maasse være berettigede til at negte, hvad der fra Krigsbestyrelsens Side er foreslaaet som nødvendigt for at fikke Hovedstaden mod pludselige Overfald; men noget Saadant er der jo ikke fremkommet, og jeg tror ikke, at de Herrer maa undre sig saa meget, som det syntes, at det erede Medlem, der førte Ordet for dem, gjorde, over, at dette Thing virkelig kunde begaa noget Saadant, som at bevilge de af Krigsministeren forlangte Kanoner. Jeg siger, at de Herrer maa ikke undre sig saa meget over dette, thi selv de Herrer af Thinget, som naturlig staa paa den strengt økonomiske Side i de fleste Spørgsmaal, kunne dog maasse til Syvende og Sidst blive noget kjede af den rent negative Stilling, som de Herrer indtage. Det gaar ikke i Længden kun at sige Nei til Alt, hvad der foreslaas overfor Landets Forsvar, og ikke have det mindste Andet end Ord at sætte i Stedet. De Herrer maa ikke undre sig over, at selv deres tidligere Meningsfæller dog maasse synes, at dette ikke er meget interessant i Længden at høre paa. Den

Maade, de Herrer stille sig paa, tror jeg neppe vil skaffe dem nogen stor Fornøjelse. Sæller ikke jeg skal komme ind paa en nærmere Argumentation for disse store Kanoner. Den Diskussion, som blev ført ved 2den Behandling, tror jeg, maa siges var fra forskjellige Sider saa udtømmende, som den formentlig kan blive. Jeg skal kun gjen tage det, som for mig er det Bæsentlige, det, det kommer an paa. Den Maade, hvorpaa Landets Hovedstad, den By, som er Regjeringens Sæde, hvor Alt, hvad der angaar vort Forsvarsvæsen findes, er stillet overfor et mulig fjendeligt Overfald, er af den Betskaffen, at Ingen kan se derpaa med No. Vi ere, saaledes som vi nu ere stillede, udfatte for, at en Fjende kan oversalde os med forholdsvis ringe Kræfter og tvinge os paa en forholdsvis kort Tid til at sige Ja til de Betingelser, han maatte stille os. En saadan Stilling er ikke passende for et Land og en Stat, som vil kalde sig uafhængig. Vi maa, og det er vor Pligt, ialfald gjøre saameget, at Landets Eksistens, Landets Uafhængighed ikke skal være afhængig af et enkelt pludselig paakommende Overfald. Vi maa i saa Henseende gjøre Noget. Nu nærer jeg ikke den Illusion, og det har jeg allerede udtalt ved 2den Behandling, at Alt er gjort med, at vi bevilge de forlangte 6 Stkr. 14 Kanoner. Saaledes som de Herrer af Mindretallet, der vilde have denne Bevilling negtet, stille sig, skulde man virkelig tro, at deres Standpunkt var det: naar vi ikke kunne faae en Foranstaltning gennemført, i Kraft af hvilken man kan erklære os, at vi nu ere absolut sikke, ville vi slet ingen Ting gjøre. Hvad vi Andre derimod tro, det er dette, at vi ved Bevillingen af disse store Kanoner, opstillede paa de Steder, hvor den høitærede Krigsminister mener, at de skulle opstilles, ville være i lang tid høiere Grad sikrede, end vi nu ere. Vi ville da være saaledes situerede, at en Fjende ikke kan tvinge os til Overgivelse blot ved et Bombardement af Rjshavn, thi sjøndt man ikke heller i saa Henseende kan love de Herrer, der ikke ville bevilge Kanonerne, at, naar disse ere bevilgede, er Rjshavn absolut sikker for Bombardement, synes det dog paa den anden Side efter Alt, hvad der er fremkommet fra Krigsbestyrelsens Side, at, naar disse Kanoner bevilges og opstilles paa de Steder, der ere bestemte for dem, vil et saadant effektivt Bombardement af Rjshavn, der strax kan tvinge os til at falde tilføie være forhindret, og allerede dette er efter min Overbevisning en uhyre Gevinst. Jeg skal ligesom det erede Medlem, der havde Ordet før mig, ikke komme nærmere ind paa det af Udvalgets erede Formand (Bojsen) stillede subsidære Forslag om at bevilge 2 Kanoner; ligesaa lidt som han kan jeg dog slutte mine Udtalelser, uden at sige et Par Ord derom. Jeg skal indrømme, at, sjøndt jeg lyttede med Opmærksomhed til, hvad der blev udtalt af det erede Medlem for Rjshavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-